

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४९८/१४७ (६०८)

ग्रंथ नाम

श्री ८ श्रीमदार कथा

विषय

कथा पुराणे.

मराठी

कथा

प्राज्ञिक

~~सोमवार~~

नं-१२

२१०/पु १११

सोळा सोमवार

(1)

॥ श्रीगणेशाय नमः श्रीश्रीवाय नमः वै
दर्भदेशपरमपुत्रि ॥ आमरावतीना
मेनगर ॥ लेथेरीवाक्यमा हाथोर ॥ जे
काआपुर्वेवुभुवनी ॥ १ ॥ लेथेकोणेयेकेवे
ळि ॥ शीवपार्वतीतयेस्थुळि ॥ उभयतादेव
ळि ॥ राहतेजाहते ॥ २ ॥ स्थवरमणीकपाहे

2
सा नी ॥ पावती हणेशु कपाणि ॥ सारि पाट माडे
१ नि ॥ खेळावे औ सेवारते ॥ ३ ॥ अरे गुरवास
त्य बोळ ॥ हा डाव कोण जी कीळ ॥ तव गुरव बो
॥ लिळा ते वेळि ॥ राव जी कीळ नी रथारे ॥ ४ ॥
मगतो डाव अरंभिला ॥ खेळ पावती ने जी कि
ला ॥ अंबा हणेशु गुरवाळा ॥ तरितु के ॥ डिहो सि

(2A)

क॥५॥ जैसा उमेने भ्राप दिधला ॥ तो गुरवाचे अं
गीकुष्ठ भरला ॥ मग तो मया भित जाला ॥ शि
व गेला कैलासा ॥ नीरी दीनी शिवची तन
करी ॥ स्वअंगीकुष्ठ भरला भारी ॥ लोकां ये
के आवसरि ॥ जप सरा आत्मा दशना ॥ ७ ॥ त्या
देखो निहृणति गुरवाते तुजकोड भरला कोप्या

सा.
२

अर्थे॥ तव गुरवक्षणे श्रापते॥ देउनी रीत्येजे
नेताडिले॥ ८ अपसराक्षणति ते अवसरि॥ अरे
गुरवा तु चीतान करि॥ सो का सो मवारव तथ
री नी रधारि॥ व्यथान न सिल तु॥ ९॥ मग्नो
उद्येन विनंतिकरी॥ मात हो कै सेहत करी तेसा
गावे सटक रि॥ मजवरि कृपा करो निया॥ १०॥ अ
पसराक्षणति गुरवा अवधारि॥ प्रतीदिन सो

(3A)

सुबारी॥ आपण असावे नीराहारी॥ च्यारी प्रह
र॥ ११॥ ते दिवसि सायंकाळी॥ यथासाग पुजावा
चंद्रमौळी॥ धूपदिपदीपदी सकळि शोडशोपचार
पुजावा॥ १२॥ अरधारा कणिक घेईजे॥ त्याच अं
गाखडे कीजे॥ तुप गुंवेसी मदीजे॥ लवण रहित॥ १३॥
जैसे सोळा सोमवार वत॥ चाळवि सीतु यथास्थी
ता॥ मंगसत्रावा सोमवार ने मस्त सागे मने अँका

(५)

३

वे॥१४॥सत्रावा सोमवार॥कणिकघासवाच्या
रशेर॥तुपगुळघाळोनीसवीस्तर॥चुरमात्या
चाकरावा॥१५॥जोचुरमादकविन्यावा॥तोत्रे
भागकरावा॥येकभागसदासिपुटेटेवावा॥
यथासागपुज्याकरानो॥१६॥दुसराभाग
देनळिकाटिजे॥त्रीतीयभागघरासआणीजे॥

(५४)

अपणहिभक्षीजे। कुटुवासहित॥१७॥ अपसु
राहणतिगुरवाअवधारी। ऐसेदत्ततुहेकरी।
तुझाकोडजाईलेनीरक्षारी॥ सत्यसत्यत्रीवा
च्या॥१८॥ मगगुरवनेतथरीले। करुनद
संपुर्णजाते॥ आरोग्यताजगीवानलि॥१९॥ या
नपरीकोणेयेकेदीनी॥ शिवरपार्वतीदोघाजनि॥

(5)

४

फिरत फिरत येउनी ॥ त्या देवळात उतली ॥ २० ॥
पार्वती पुसे गुरवा प्रति ॥ तुसा कोट गेला कोणे
रिती ॥ गुरव हणे सोबा सोमवार निगुती ॥
कसनी कुष्ठद बुडिल ॥ २१ ॥ उमा ऐकुन आश्वी
येकरी ॥ पाहा होके कुडिरता चिथोरी ॥ तरी हे
वत करी ननी रथारोश्वामिका ती केतसला

(5A)

प्रणोनी ॥२२॥ मगहिमनग ज्या वत आचली
॥ पूर्ववताचे आवसरी ॥ स्वामिकातीकमनी
विचारि ॥२३॥ स्वामिउरोनीतकाकि ॥ अला
घावोनीमातेजवळी ॥ त्वापुत्रभेटजाळी ॥
तेसुखवणीलेन जाये ॥ स्वामिपुसेजनीयेसि
मजमनीहोतेनबोलावेतुसिकायगदिजा

ॐ
लिकेसि॥ होतो मजसी नमजे॥ २५ मग शैले
आष्टये पुत्रा का गुनी सोळा सोमवार केले
नीष्टा धरुनि॥ ते पंतुज जाति उल्टा मनी
॥ मास्ती या भेटे च॥ २५ ॥ तरी खा मिष्टये हो
वत नि करी न॥ मासा मित्र आहे ये क
आष्टय॥ त्याची मास्ती भेट बहू दिन॥ ज॥ लि

(68)

नाही जाद्यापि॥२७॥ या उद्देगेश्वामी कार्ति
क॥ वृत्त अरभी लदेव॥ त्याचा मित्र सासीनी
रांक॥ येउया भेटला॥२८॥ मित्र तो ब्राह्मण हो
ता॥ तो स्वामि सपुर॥ तातुलि आही मणी
चालता॥ भटजा किन वल्ले॥२९॥ सीविसुतल
णे विप्राते॥ मित्र त अचर को भक्ती पंथे॥

(७)

तेणे तु सीभे टीये येव ते ॥ अकस्मात् जाहू कि
॥ ३० ॥ दीज हणे च मकार यावता च ॥ तरी
मिदत करी न काया मने वस्य ॥ मज्ज अर्थ
अहेल गाचा ॥ अथानी वत अचरील ॥ ३१ ॥
वत चातु वित्त पुणे ॥ दीज करी विदेशा गम
न ॥ तो मार्गी येक नगर गहुन ॥ अपुर्व ते

थेदेखीले॥३३॥तेथीकराअपुपपवित्र॥हा
 सियेककन्याअसेसुदर॥तिचेमाडिकेसैव
 रा॥पणदुर्धरेकरेनीया॥हासीनीयेकशृंगा
 रोनी॥तीच्यासेडेतयाकडेउनी॥अयेआसी
 माक्याकिलजानी॥त्यासीकन्यादेरेन
 मी॥३४॥मांडुविसर्वराजेमिळीले॥इतरले

(8)

कही पाहु आळे ॥ तव दी जतो वि प्रमीळे ॥ उभा
आसे येकी कडे ॥ मिंगती हुस्ती नीसाळि उतरो
नी ॥ वरवरी लते बाजव ॥ यथाविधी पाणी ग्र
हण ॥ चारी दीवस साहु काजा हळ्ळा ॥ ३५ ॥
मग वधु वरे दोघे जनी ॥ नादत आसता सुख
सदनी ॥ तव आज्ञा ने येके दिनी ॥ राअक न्या

प्रीठाकरी ॥ ३७ ॥ तुष्टिमागी आसता विप्रोत्तमा ॥
 मि राजकन्या प्राप्त जाते तहा ॥ कवण्या सुष्ठ ताचा
 महिमा ॥ तो मज लागी सागी जि ॥ ३८ ॥ दिङ्मरुणे
 ऐक सा च्यार ॥ रत कवे सोका सोमवार ॥ र्पा
 पुणे तुज सारि खा घरा च्यार ॥ प्राप्त जा हा काम
 ज लागी ॥ ३९ ॥ राजकन्या मनी अधिर्य करी ॥

७
८ पाहो हो बतानी थोरी ॥ तरी निवत करी नया वरी
॥ पाहुच मत्कार के सा तो ॥ ४० ॥ आपणा सुपुत्र पा
हिजे ॥ म्हणो निवत अरंभिले सहजे ॥ मग पाळक
पुत्र वरष भक्ष्यजे ॥ दैवत तो यथा युक्ती ॥ ४१ ॥
राता युषी सुचि संता ॥ सुनी अनुभवी भक्त वीरक
पुण्य सीळ प्रतापवंत ॥ अक्षय पुत्र ह्या लीजे की
का वि० ॥ ४२ ॥

(१९)

जो सा पक क पुत्र प्राप्त जाव ॥ देखो नी राजा संतो
षका ॥ लोपे या रता चा प्रजाय वेगळा ॥ तो मज वणी
ले नव जाये ॥ ४३ ॥ जै सा पुत्र देखो नी अनंद घन ॥
माता पिता सजलें समाधि ना ॥ न गतो पुत्र पुसे मा
ते का गुन ॥ मी तुज आभात कवणे गुणे ॥ ४४ ॥ माता ल
णे पुत्र लाया ॥ उत्तम री वरत करे नीया ॥ तुजै क
चित देवो नीया मन कामना पूर्ण होय ॥ ४५ ॥ मग

पुत्र विनवी माते ते ॥ हे वत दे र्जि माते ॥ मजरा उज्ज
पाहिजे आई ते ॥ काहियेक साया सन करीता ॥ ४५
सव पुत्रा ने वत करीता ॥ नव ये के नगरी राजा
होता ॥ त्या सि पुत्र सय सता ॥ कन्या येक
आसे पै ॥ ४६ ॥ त्या राजा ने गृह वर पाहुन वरीष्टा
कन्या दीधति लग्न करनी पछ ॥ राजा आपले
सर्व पछ ॥ देउनी आपण शांत जाहाला ॥ ४७

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com